

15de JAARGANG, NR. 286
30 OKTOBER 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Phil's Music Laboratory,
 Alexei Aigui, Simon Nabatov,
 Vein, The Ramblers,
 Dave Brubeck e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Jakob Bro, Meier-Budjana Group.

EN VERDER:

12 New York Calling (Roos Plaatsman)

13 Bestsellers en tips Jazzcenter

14 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 287 KOMT 15 11 2017 UIT

JAZZNIEUWS

**Rob Agerbeek krijgt
 koninklijke onderscheiding**

Pianist Rob Agerbeek heeft 8 oktober tijdens een optreden in Zoetermeer een koninklijke onderscheiding gekregen. Hij is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Agerbeek ontving het kleinood uit handen van burgemeester Charlie Aptroot, die na de pauze het podium betrad. Agerbeek trad met zijn trio en zangeres Brigitte Soffner op bij jazzclub Fascinating Jazz.

**Rotterdamse buitenportretten Meyer
 Wery en Rita Reys officieel onthuld**

In Rotterdam zijn 20 oktober twee nieuwe portretten in de Rotterdam Jazz Artists Memorial officieel onthuld. Het betreft buitenportretten van saxofonist Meijer Wery (Oude Binnenweg, hoek Mauritsstraat) en zangeres Rita Reys (Oude Binnenweg, hoek Jacobusstraat). Het portret van Wery is gemaakt door Joost Swarte en dat van Reys door Wilbert Plijnaar. Als onderdeel van de ceremonie werd tevens in Rotown de elpee 'Jazz From R'JAM' gepresenteerd, waarop 'legendarische Rotterdamse jazzcoryfeeën' te beluisteren zijn. In de eregalerie van Rotterdamse artiesten hangen al afbeeldingen van onder anderen saxofonist Piet Noordijk, trompettist Louis de Vries, accordeonist-saxofonist Jaap Valkhoff en toetsenist Rob Franken. De portretten zijn op en rond de Oude Binnenweg te vinden.

Bekijk hier de portretten in de Jazz Artists Memorial: <http://bit.ly/2yf8Gt8>

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

ALVIN QUEEN TOEGANG TOT VS ONTZEGD

Alvin Queen in 2006. (Foto: Tom Beetz)

Vanwege een beschuldiging van drugsgebruik en rijden onder invloed vijftig jaar geleden mag drummer Alvin Queen de VS niet meer in. Op beide punten werd hij indertijd vrijgesproken. Queen zou 15 november tijdens een Jazz Meets France-concert in Washington optreden.

Queen (67), onder meer bekend als begeleider van wijlen pianist Oscar Peterson, is geboren in New York, maar heeft al dertig jaar een Zwitsers paspoort. Tot 2016 had hij een dubbel paspoort. De drummer heeft van meerdere kanten juridische hulp aangeboden gekregen, maar zijn manager Jean-Pierre Leduc verwacht niet dat de zaak juridisch voor 15 november geregeld kan worden. Alvin Queen heeft als cultureel ambassadeur talloze trips gemaakt voor het U.S. State Department. "Ik geloof dat het in 1967 was, toen hij nog geen 17 jaar was", zegt Leduc op Billboard.com: "Hij werd gepakt samen met andere musici tijdens een zoektocht naar drugs. Er werd geen aanklacht ingediend, maar de informatie bleef in de FBI-archieven bewaard. Het is verbazingwekkend dat hij tientallen jaren later persona non grata is en wordt behandeld als een crimineel."

NIEUWS

Toots Thielemans op het North Sea Jazzfestival 2009. (Foto: Joke Schot)

Brussels metrostation vernoemd naar Toots Thielemans

Brussel krijgt een metrostation Toots Thielemans. Daarvoor wordt het bestaande station Anneesens hernoemd, Dit station ligt vlak bij de Marollenwijk, waar Thielemans opgroeide. Toots Thielemans overleed vorig jaar op 94-jarige leeftijd.

OVERLEDEN

Grady Tate, 8 oktober (85)

Amerikaanse drummer speelde met tal van musici, begeleidde vocalisten en begon vanaf 1968 zelf te zingen.

Lou Gare, 6 oktober (78)

Britse saxofonist was vanaf 1965 een van de pioniers van AMM, waarvan de letters niets betekenen, maar staan voor een uit twee tot zes man bestaand collectief met een eigenzinnige en compromisloze muziek.

Joy Fleming, 27 september (72)

Duitse zangeres - geboren als Erna Raad - op het gebied van blues en soul. Rond 1970 gastoptreden in de Hilversumse studio's. Een uitschieter uit die tijd is 'Neckarbrückenblues', met een tekst in het dialect van de stad Mannheim.

Mike Carr, 22 september (79)

Engelse organist, jongere broer van Ian Carr. Had eigen trio en kwintet, trad vaak op in Ronnie Scott's en begeleidde daar velerlei Amerikanen.

Sarah McLawler, 21 september (91)

Amerikaanse organiste, trad voornamelijk op in New York City, kreeg in 1953 enige bekendheid door haar deelname aan het concert Jazztime USA in de Pythian Temple aldaar. (jjm)

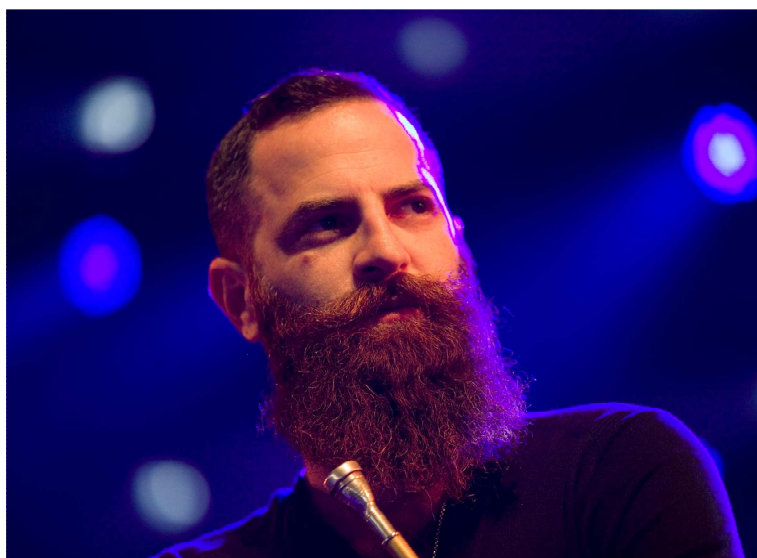
PODIA

DERDE NACHT VAN DE JAZZ OMVAT DRIE DAGEN

Voor de derde keer vindt op 25 november de Nacht van de Jazz plaats. Ook de concerten van vrijdag 24 november en zondag 26 november op de ongeveer 25 deelnemende podia vallen dit jaar onder deze noemer. Behalve concerten maken ook films en foto-exposities deel uit van het programma.

Aan de Nacht doen de 25 podia mee die zich verenigd hebben in de VIP (Vereniging van Jazz- en Improvisatiemuziek), maar ook andere podia kunnen concerten aanmelden. De VIP-podia zijn voornamelijk te vinden in de steden, maar ook in kleinere plaatsen, zoals Edam, Spijkenisse, Zaandam en Terneuzen. Op het programma staan optredens van onder anderen het Claudio Jr De Rosa Quartet, Enrico Rava Quartet, Fred Hersch Trio, Boi Akih en het Maria Mendez Quartet. 'Alles in het teken van de viering van de jazz', aldus initiatiefnemer VIP.

Info: <http://www.nachtvandejazz.nl/>

Avishai Cohen, hier tijdens Jazz Middelheim 2016, speelt op So What's Next. (Foto: Tom Beetz)

EINDHOVENS FESTIVAL SO WHAT'S NEXT DUURT VOOR HET EERST HET HELE WEEKEND

So What's Next?, het Mojo-festival dat van 3 tot en met 5 november in Eindhoven plaatsvindt, zal voor het eerst in zijn vijfjarige bestaan drie dagen duren. Het hoofdprogramma wordt op zaterdag in het Muziekgebouw Eindhoven afgewikkeld.

Vrijdag wordt geopend met een speciaal concert van zangeres Kovacs waaraan ook de jonge Nederlandse zangeres Nona, de Amerikaanse celliste Gabriel Royal en de Britse soulzangeres Jessica Wilde zullen deelnemen. Het hoofdprogramma bevat onder anderen singer-songwriter Nick Mulvey, de saxofonisten Kamasi Washington en Donny McCaslin, zanger-pianist Jacob Collier en trompettist Avishai Cohen. Zondag zijn in verschillende locaties in het centrum van Eindhoven showcases te horen met een vijftiental nieuwe, meestal nog onbekende groepen waarvan verwacht wordt dat die binnenkort doorbreken.

Info: <https://www.so-whats-next.nl/>

JAZZ OP PAPIER

BIO, O BIO

In de jazzliteratuur heeft de biografie immer een vooraanstaande plaats ingenomen. Uitgevers zien er schijnbaar nog heil in en anders proberen auteurs hun pennenvruchten zelf wel op de markt te brengen. Wat meespeelt is dat er rond muzikanten altijd een soort van heldendom zweemt. Daar komt bij dat een boek over hun leven bijdraagt tot hun gevoel van eigenwaarde.

Inhoudelijk variëren biografieën van doorwrochte studies tot bijeengeraapte herinneringen. Het lijstje hieronder is de oogst van de afgelopen drie jaar. De musici zijn niet van de eerste garnituur, maar hebben allen hun verdiensten. Van ieder volgt een korte kenschets. De biografie zelf laat ik onbesproken.

Lin Flanagan.

[Moonlight in Vermont : the official biography of Johnny Smith](#)

Anaheim Hills CA : Centerstream (distr. Hal Leonard), 2015. - XIV, 237 pag. ISBN 978-1-57424322-2

Johnny Smith, 1922-2013, gitaar. De titel refereert aan zijn interpretatie van dat nummer in 1952, met tenorist Stan Getz, die insloeg als een bom: koele kamermuziek in zijn opperste vorm. Smith nam daarna zo'n twintig albums op voor het Roost-label, hield zich bezig met het ontwerpen van gitaren en zette een muziekwinkel op.

Benny Golson & Jim B. Merod.

[Whisper not : the autobiography of Benny Golson](#)

Philadelphia PA : Temple University Press, 2016. - XV, 335 pag. ISBN 978-1-4399-1333-8

Benny Golson, 1929, tenorsaxofoon. Als componist beïnvloed door Tadd Dameron. Leverancier van talloze standards, waaronder 'Whisper not', 'Along came Betty' en 'I remember Clifford'. Vele daarvan zijn bekend geworden door de Jazz Messengers van Art Blakey, waarin hij saxofoon speelde.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Benny Golson tijdens het North Sea Jazz Festival 2014. Hij zette samen met Jim B. Merod zijn levensverhaal op papier. (Foto: Joke Schot)

Bill Banfield, (forew. Robin Kelley).

[Pat Patrick : American musician and cultural visionary](#)

Lanham MD : Rowman & Littlefield, 2016. - XIV, 143 pag. ISBN 978-1-4422-2973-0

Pat Patrick, 1929-1991, baritonsaxofoon. Is tijdens zijn hele muzikale loopbaan geassocieerd geweest met bandleider Sun Ra. Vormde daarnaast een baritonduo met Charles Davis. De schrijver van het voorwoord is bekend van zijn standaardwerk over Thelonious Monk.

Dave Frishberg. My dear departed past

New York : Hal Leonard Backbeat Books, 2017. - 224 pag. + cd. ISBN 978-1-4950-7130-0

Dave Frishberg, 1933, piano. Schreef een aantal composities, waaronder 'Peel me a grape' en 'Dear Bix'. Voorzag instrumentals van woorden, zoals Al Cohns 'Ah-Moore' (dat werd 'The underdog'), 'The red door' van Zoot Sims en Gerry Mulligan (dat werd 'Zoot walks in') en Bob Brookmeyers 'Useless waltz'. Zijn teksten hebben een speciale, ietwat wrange ondertoon.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP PAPIER

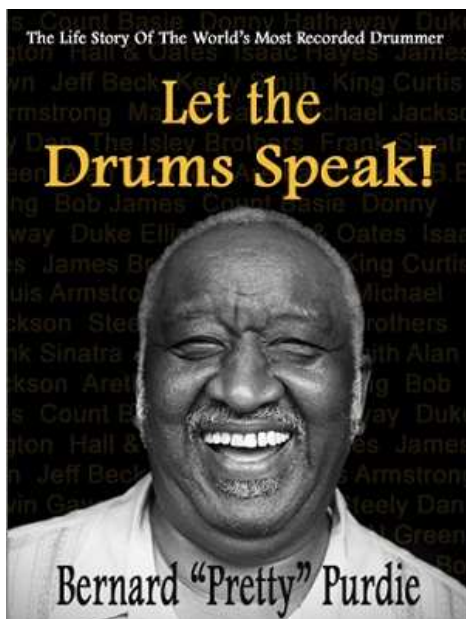
Barbara Frenz, (forew. Sonny Rollins).
[Music to silence to music : a biography of Henry Grimes](#)
 London : Northway, 2015. - XIV, 315 p.
 ISBN 978-0-99282225-5

Henry Grimes, 1935, bas. Ruime ervaring met tal van groten, onder wie Sonny Rollins, in het tijdperk van de hardbop. Richtte zich later op de vrijere vormen en verdween in 1967 uit het vizier om in 2003 weer van zich te laten horen.

Josef Woodard.

Charles Lloyd : [a wild, blatant truth](#)
 Los Angeles : Silman-James, 2015.
 229 pag. - ISBN 978-1-935247-13-5

Charles Lloyd, 1938, tenorsaxofoon. Speelde in het kwintet van Chico Hamilton en het sextet van Cannonball Adderley. In zijn eigen kwartet werd de piano-stoel in 1966/67 ingenomen door een jonge Keith Jarrett. Trok zich twee lange perioden uit het publieke leven terug. Optredens met de Franse pianist Michel Petrucciani. Zijn muziek is omstreden, misschien mede door zijn zweverige ideeën buiten de muziek om.

Bernard 'Pretty' Purdie (ed. Jack Hoban). [Let the drums speak! the life story of the world's most recorded drummer](#)
 Allenwood NJ : Pretty Media, 2014.
 256 pag. - ISBN 978-1-63443854-4

Bernard Pretty Purdie, 1939, drums. De ondertitel zou wel eens kunnen kloppen. Speelde met zowel Louis Armstrong als Gato Barbieri, met Dizzy Gillespie en Hank Crawford. Was te vinden in kringen van rhythm and blues en soul, begeleid-
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Het leven van Charles Lloyd, hier afgelopen augustus op Jazz Middelheim in Antwerpen, is opgetekend door Josef Woodard. (Foto: Tom Beetz)

de organisten en vocalisten in dit genre, onder wie Aretha Franklin. Is bekend om zijn 'shuffle' ritme.

Paquito D'Rivera.

[Letters to Yeyito : lessons from a life in music](#)
 New York : Restless Books, 2015. - 232 pag.
 ISBN 978-1-632-06019-8

Paquito D'Rivera, 1948, klarinet, saxofoon, fluit. Geboren in Havana, Cuba, werd genaturaliseerde Amerikaan. Zijn Latin-invloeden zijn altijd merkbaar gebleven. Ook de autobiografie schreef hij oorspronkelijk in het Spaans.

Fred Hersch.

[Good things happen slowly : a life in and out of jazz](#)
 New York: Crown Archetype, 2017. - 320 pag.
 ISBN 978-1-10190434-3

Fred Hersch, 1955, piano. Enorme ervaring als pianist, in allerlei settings, ook in het begeleiden van zangers. Vele internationale tournees, doet studiewerk en doceert. Zijn muzikale prestaties zijn onderbelicht gebleven, mede door zijn inzet voor de bestrijding van aids.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

ALEXEI AIGUI & ENSEMBLE 4'33''
Sergey Kuryokhin: The Spirit Lives
Leo Records (cd/dvd)

Bezetting:

Alexei Aigui (viool) met Ensemble 4'33'' en solisten o.a. Ekatarina Kichigina (zang), Vyacheslav Guyvoronsky (trompet), Alexei Kruglov (altsax), Sergey Letov (tenorsax), Vladimir Volkov (bas).

Op 9 juli 1996 overleed de Russische pianist/componist Sergey Kuryokhin, een ongebonden geest die in de toenmalige Sovjet-Unie verrassend genoeg zijn volstrekt eigen gang ging. Hij concipieerde een totaal-muziektheater waar klassieke muziek, volksmuziek, jazz en rock dooreen geklutst werden in een georganiseerde chaos. Rond 1990 maakte de Rus ook indruk met twee performances in Amsterdam. Violist/componist Alexei Aigui zag nooit een live-performance van Kuryokhin, maar raakte wel in de ban van het fenomeen. Hij besloot zijn muziek te arrangeren en uit te voeren. Vooral dat eerste was een hele klus, want er stond vrijwel niets op papier. Het was vooral een kwestie van op het gehoor uitschrijven. Op 9 juli 2015 (negentien jaar na de dood van Kuryokhin) kon Aigui een fors ensemble het podium van het Moskouse Conservatorium laten beklimmen. Gelukkig kon hij een beroep doen op een aantal muzikanten die met zijn held hadden gewerkt, zoals trompettist Vyacheslav Guyvoronsky, saxofonist Sergey Letov en bassist Vladimir Volkov. Het concert werd audiovisueel vastgelegd, en in deze uitgave zit dus zowel een cd als een dvd. Vooral die laatste is interessant, want de vraag was natuurlijk in hoeverre het podiumspektakel van Kuryokhin ook eer aan zou worden gedaan. Op dat laatste moet helaas ontkennend worden geantwoord. Geen absurdistisch theater of rondlopende geiten, kippen en hangbuikzwijnen, maar alleen wat projecties op het orgel. De muziek staat echter als een huis, en laten de eclectische nummers van Kuryokhin goed tot hun recht komen, van de aanzwellende rockriffs van 'Dart off' en 'Tragedy, rock style' tot de ontroerende strijkersklanken en de gestopte trompet van Guyvoronsky in 'Requiem' en de opera-achtige zang van Ekatarina Kichigina in 'Sparrow fields forever'. Alle ontregelende door-debocht-vliegers en hilarische dubbele bodems schetsen een goed muzikaal beeld van de 'bad boy' van de muziekscene van St. Petersburg van de jaren tachtig en negentig. Het is jammer dat er van Kuryokhin zelf weinig tot geen beeldopnames zijn, maar misschien is de herinnering aan zijn spektakelperformances wel sterker dan een daadwerkelijke terugblik. Overigens biedt de dvd ook nog een kennismaking met het eigen werk van Alexei Aigui. We horen ruim drie kwartier beeldende, filmische muziek, op de rand van pop en klassiek. De naam Rogier van Otterloo kwam in dit verband meermaals bij me op. **Herman te Loo**

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

STEFANO BOLLANI TRIO
Mediterraneo Jazz At Berlin Philharmonic
ACT

Bezetting:

Stefano Bollani (piano),
 Jesper Bodilsen (bas),
 Morten Lund (drums)
 + Vincent Peirani (accordeon).

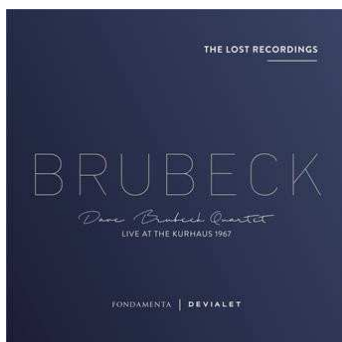
De muziekfirma ACT heeft in haar programma een serie genaamd 'Jazz at Berlin Philharmonic'. Verschillende jazzcoryfeeën treden dan op met jazzminnende leden van de Berliner Philharmoniker. Op de cd 'Mediterraneo' is de beurt aan de Italiaanse pianist Stefano Bollani. Met een fraai trio en gastsolist accordeonist Vincent Peirani trad hij op 12 juni 2017 op in de Berliner Philharmonie. Een minisymfonieorkest stond de jazzmuzikanten hierbij ter zijde. Bollani voelt zich duidelijk als een vis in het water. Hij roert al vaker klassiek en jazz tot een smeuge mix die er bij een groot publiek in gaat als koek. De avond op de 12de juni was er een in Italiaanse sfeer met bekende deunen van Monteverdi, natuurlijk de klassiekers van Ennio Morricone en als klapstuk muziek uit de opera 'De Barbier van Sevilla' van G. Rossini. Dat alles overgoten met een jazzsausje en rimpelloze improvisaties. Het concert is fraai op de cd terechtgekomen. Het geluid is direct en precies, een hele prestatie wanneer je de immense concertzaal met de nodige nagalm in aanmerking neemt. Het was een feestelijke avond met leuke muziek, onderhoudend, mooie thema's en fraaie solo's ook van de leden van de Berliner Philharmoniker. De uitbundigheid van publiek en muzikanten krijgt aan het einde van het concert de overhand wanneer het operarepertoire in volle hevigheid losbarst. Dat is zo te horen in de zaal wel overgekomen. Op de cd wekt dat hooguit verwondering op. Jazzmuziek en opera, het zijn twee verschillende werelden die zich niet gemakkelijk laten verenigen.

Sjoerd van Aelst

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

DAVE BRUBECK QUARTET
Live At The Kurhaus 1967

Fondamenta

Bezetting:

Paul Desmond (altsax),
 Dave Brubeck (piano),
 Eugene Wright (bas),
 Joe Morello (drums).

Als er één controversiële pianist is geweest in jazzland, dan is het Dave Brubeck wel. Zijn elpee 'Time Out' werd een miljoen keer verkocht, maar bij kenners werd hij om zijn housterige swing bekritiseerd. In Nederland was onder anderen wijlen Michiel de Ruyter afkerig van zijn spel. Brubecks beroemde kwartet met altsaxofonist Paul Desmond, dat op de cd 'Live At The Kurhaus 1967' te horen is, liep op zijn eind. Na zestien jaar zouden Brubeck en Desmond eind 1967 uit elkaar gaan. Desmond maakte plaats voor baritonsaxofonist Gerry Mulligan. De muziek op 'Live At The Kurhaus' werd op 24 oktober 1967 in Scheveningen op band vastgelegd. De plaat begint wat voorzichtig met 'Three to get ready', bijna net zo bekend als 'Take five' en 'Blue rondo à la Turk'. Een aangename binnenkomer. Het daaropvolgende stuk is een triostuk, 'La paloma azul'. Het staat op zijn elpee 'Bravo! Brubeck!'. De leider speelt het heel ingetogen. Ook 'Cielito lindo' is van deze elpee. Het thema wordt stormenderhand uitgewerkt en is nog net herkenbaar. Brubeck speelt de hoofdrol: met een stoterige linkerhand slaat hij voortdurend gespatieerde akkoorden, terwijl zijn rechterhand daar overheen soleert. Soms hoor je Erroll Garners voor-de-maat-uit-gehamer terug. Natuurlijk zit Brubecks evergreen 'Take five' aan het eind van het programma. Na acht jaar elke avond in 5/8 spelen is het tempo iets opgeschroefd en is het solowerk gelukkig ook verder gegroeid. Ook 'Someday my prince will come' ontbreekt niet. Paul Desmond mag het stuk uitgebreid naar zijn hand zetten. Housterige swing of niet, dit Scheveningse concert is wat mij betreft prima te genieten.

Hessel Fluitman

Het Dave Brubeck Quartet in 1961:

<https://www.youtube.com/watch?v=4l1gI7qciqA>

ARTURO O'FARRILL & CHUCHO VALDÉS
Familia, Tribute To Bebo + Chico

Motéma

Bezetting (selectie):

Jesus Ricardo Anduz, Seneca Black, Kali Rodriguez-Pena, Adam O'Farrill, Bryan Davis, Jonathan Powell (trompet), Kajiwara Tokunori, Frank Cohen (trombone), David DeJesus Robert Porcelli (fluit, altsax), Ivan Renta, (tenorsax), Arturo O'Farrill, Chuchó Valdés, Leyanis Valdes (pinao), Anoushka Shankar (sitar), Gregg August, Bam Bam Rodriguez (bas), Vincent Chericó, Zack O'Farrill, Jessie Valdés (drums).

'Familia' is een eerbewijs aan twee beroemde Cubaanse componisten en bandleiders: Arturo O'Farrill en Bebo Valdés. Tijdens een ontmoeting van de zonen Arturo en Chuchó ontstond het idee voor deze dubbel-cd. Op de eerste cd staat het Afro Latin Jazz Orchestra van Arturo O'Farrill, met veel solistische bijdragen van de beide initiatiefnemers. Op de tweede cd horen we het Third Generation Ensemble. Daarin zijn vooral de kleinkinderen van de beide voorvaders actief. Meteen vanaf het begin is het 100% Cuban-jazz. Het Afro Latin Jazz Orchestra brengt ritme, trompetten en de hele entourage eromheen. Adrenaline en vlammen! De beide zonen, Arturo en Chuchó, soleren om de beurt op de vleugel. De tweede cd met de derde generatie muzikanten uit de twee families is behoorlijk eclectic. Er staan vrij kalme composities op, terwijl Arturo en Chuchó elk ook een daverend solostuk spelen. In het laatste nummer klinken Indiase invloeden door, daarmee de veelzijdigheid van de uitwaaierende derde generatie illustrerend.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=Dv-sqXCxuo>

PHIL'S MUSIC LABORATORY
Repetitive Mind

P-Records

Bezetting:

Philipp Rüttgers (piano), Allison Philips (trompet), Miguel Boelens (alt/sopraansaxofoon), Nils van Haften (tenorsaxofoon/basklarinet), Kobi Arditi (trombone), Tobias Nijboer (bas), Felix Schlarmann (drums).

De in Amsterdam wonende en van oorsprong Duitse pianist Philipp Rüttgers presenteert met 'Repetitive Mind', een titel die verwijst naar de psychiatrie van bipolaire stoornissen, zijn tweede cd. De fraai vormgegeven cd-hoes en de muziek verwijzen naar kwesties als de kloof tussen arm en rijk, het milieu en empathie, maar wie zijn hoofd daarover niet wil breken hoeft zich geen zorgen te maken. De cd is tekstloos, de titels van de nummers verwijzen alleen naar deze kwesties voor wie het erin zoekt, en de muziek staat, zo men wil, los ervan. De groep bestaat uit slechts zeven leden, maar Rüttgers heeft de gave om zo te schrijven dat de band een stuk groter lijkt. De sfeer van de tien stukken is wisselend van heftig tot gevoelig en bezonken, van vrolijk tot gedragen, met veel ruimte voor solo's van de bandleden en soms call-and-response-motieven. Het muzieklab van Phil valt verder op door de homogene 'togetherness' van de band, die klinkt of de leden dagelijks spelen, wat zeker niet het geval is. Rüttgers heeft bijzonder mooie muziek geschreven, met gelaagde tempowisselingen en spannende ritmiek, die toch makkelijk toegankelijk blijft. "Het is aan mij om te ontsnappen aan herhaling", schrijft Rüttgers in het cd-hoesje. Daarin is hij glansrijk geslaagd.

Tom Beetz

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=n16UUSMlfss>

HET RAMBLERS DANSORKEST 1944
Hilversum Expres(s)

Doctor Jazz

Bezetting:

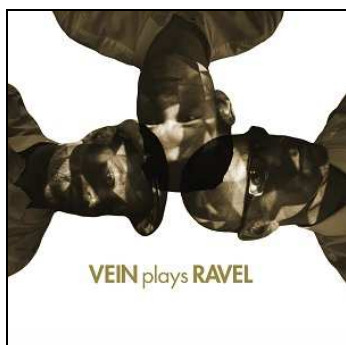
George van Helvoirt, Ferry Barendse (zang), Jack Bulterman (trompet), Marcel Thielemans (trombone, zang), Rits Groothand (trombone), Wim Poppink (klarinet, altsax, baritonsax, zang), Fred van Ingen (klarinet, altsax), Jan Meyer (klarinet, altsax, baritonsax), André van der Ouderaa (tenorsax), Frits Reinders (tenorsax, gitaar), Theo Uden Masman, Dolf van der Linden (piano), Jan Mol (gitaar), Jacques Pet (bas), Kees Kranenburg (drums).

Op 'Hilversum Expres(s)' staan opnamen uit het oorlogsjaar 1944 van de legendarische Ramblers. Om te beginnen studio-opnamen, die indertijd in het tolerantere België werden gemaakt. Geluidstechnicus Harry Coster werkte de effecten van de gebruikte geluidsbegrenzers zo goed mogelijk weg en zorgde ervoor dat het geluid helder en genuanceerd is. De studio-opnamen verschenen eerder op elpee bij Dureco en Capri, maar dus niet met de geluidskwaliteit van Coster. Waar de liefhebber ook van zal opveren zijn vijf niet eerder uitgebrachte stukken. Drie van een radio-uitzending en twee van een jubileumconcert van de Haagse Steenbeek Bakkerijen in Den Haag. Vooral die laatste twee geven een mooi beeld van het volle live-geluid dat het orkest toen had. De Ramblers swingen echt als de spreekwoordelijke trein! Hoewel het gehele programma op deze cd uit jazznummers bestaat, klinkt de muziek verder wat stroef. Drummer Kees Kranenburg is een keurige timekeeper. De zang van Marcel Thielemans klinkt in de oren van nu veel te deftig. Toen gold het orkest als een uiterst gestroomlijnd geheel. Het was zeer populair en de Duitse bezetter kreeg hun (Amerikaanse) swing niet uit de ether verwijderd. Leider Uden Masman ging dan ook brutaalweg door met zijn swingende nummers, inclusief suggestieve liedteksten die hoop op een betere toekomst wilden geven.

Hessel Fluitman

Zie ook de rubriek The Jazz Connection op pagina 17 van deze Jazzflits.

VEIN
Vein Plays Ravel
Double Moon Records

Bezetting:

Michael Arbenz (piano), Thomas Lähns (bas), Florian Arbenz (drums)
 + Andy Sheppard (saxofoon), Martial In-Albon (trompet, bugel), Florian Weiss (trombone), Nils Fischer (saxofoons, basklarinet), Noah Arnold (saxofoons).

Risikant terrein: klassiek repertoire in de jazz. Pianist Jacques Lousier verjazzt al vanaf 1975 klassieke muziek met zijn trio. Hij doet dat voornamelijk met Bach, waaronder de legendarische Brandenburger concerten. In 1999 nam hij ook de Bolero van Maurice Ravel (1875-1939) onder handen. Het Zwitserse pianotrio Vein herhaalt dat laatste op zijn recente cd 'Vein Plays Ravel'. De drie leden bewerkten zes composities van Ravel, waarvan de eerste, 'Le tombeau de Couperin' uit drie delen bestaat.

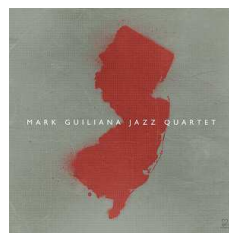
Dat Ravel beïnvloed is door de jazz komt Vein goed van pas, maar ze blijven toch echt een jazzpianotrio. Ze gebruiken de thema's op een eigentijdse wijze. De leden zijn opvallend gelijkwaardig, maar de piano schildert natuurlijk de hoofdkleuren. Dat alles komt goed tot zijn recht in de opnamekwaliteit. Die is namelijk nogal direct, gedreven en vol. Bijna overweldigend en de bas is aangenaam prominent aanwezig. Vein vraagt vaak een gastblazer voor zijn cd's. Dit keer heeft saxofonist Andy Sheppard een mooie rol op 'Mouvement de menuet', het hoogtepunt van de cd, en samen met de andere blazers vult hij 'de' Bolero. Die is overbekend en, misschien daardoor, soms wat minder geliefd. Vein pakt het lange stuk aan met fijnzinnigheid. Uiteraard is daarbij de rol van de drummer een constante factor. Het stuk culmineert in zestien minuten en dat is ongeveer even lang als de componist het bedoelde. Het thema klinkt altijd door, maar er wordt ook stevig geïmproviseerd. Het stuk eindigt in een moordend tempo en het slot is de meest anarchistische versie die ooit is gemaakt. Kostelijk! Vein weet twee werelden samen te voegen tot een fraai geheel.

Peter J. Korten

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=HlpMca4VMTo>

MARK GUILIANA JAZZ QUARTET
Jersey (Motéma)

Mark Guiliana is bekend van zijn samenwerking met pianist Brad Mehldau, als lid van de Maria Schneider Big Band en als de drummer op David Bowies laatste album 'Black Star'. Guiliana leidt twee eigen groepen, zijn (akoestische) Jazz Quartet en zijn (elektrische) Beat Music. 'Jersey' is zijn tweede cd met zijn akoestische groep (Jason Rigby (tenor-saxofoon), Fabian Almazan (piano), Chris Morrissey (bas)). Al meteen in het eerste nummer, 'Inter-Are' nemen bas en drums je mee. De meeste stukken op de cd zijn net zo meeslepend. In verschillende tracks lijkt de gekozen interpretatie de enig noodzakelijke manier van spelen. Het slotnummer 'Where are we now' is van David Bowie. Guiliana maakt van de etherische Bowie-song een boeiende en door de herhaling van het motief bijna hypnotiserende ballad.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=bvIJVA89ZsY>

STEVE LANGONE TRIO
Breathe (Whaling City Sounds)

Steve Langone is al 25 jaar een veelgevraagd drummer met een internationale carrière. Hij speelde al verschillende keren als groepslid en leider op cd's van Whaling City Sound, het Amerikaanse label met Boston als thuishaven. Langone komt ook uit die stad. Opvallend op 'Breathe' is de prominente plek van de piano. Die had, vond Langone, in de studio een dermate fraai geluid dat hij bespeler Kevin Harris alle ruimte gaf. Een drumsolo had geen prioriteit. De eigen composities op de plaat zijn voornamelijk intiem en klein gehouden. Ze baden in schoonheid. Krachtpatserij is ver te zoeken. Mede daardoor ontbreekt het de stukken voor mijn gevoel wat aan urgentie.

Hessel Fluitman

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

URS LEIMGRUBER/ALEX HUBER
Lightnings (Wide Ear Records)

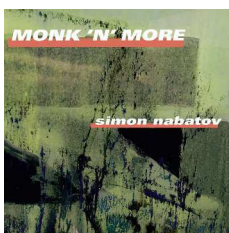

Op het album 'Lightnings' horen we twee generaties Zwitserse improvisatoren aan het werk in een nieuw duo. Saxofonist Urs Leimgruber (65) kennen we als een klankzoeker die soms de extremen van zijn instrumenten opzoekt. De jonge slagwerker Alex Huber (35) verkent graag de timbres die er uit een regulier drumstel te halen zijn. Samen produceren ze een klankwereld die soms bijna elektronisch klinkt, maar ook tribale ritmen herbergt en in sommige saxofoonlijnen de lyriek niet schuwt. 'Lightnings' roept daarom vergelijkingen op met het illustere duo dat Leimgruber in de jaren negentig had met slagwerker Fritz Hauser – veelzijdig, rauw en bovenal avontuurlijk.

Herman te Loo

Luister hier naar de openingstrack:
<http://bit.ly/2xKvtv6>

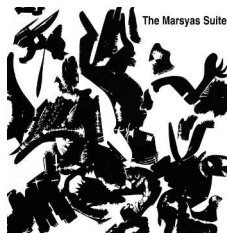
SIMON NABATOV
Monk 'N' More (Leo Records)

Monk en Nabatov, een volstrekt logische combinatie, en mooi passend in het eeuwfeest van maestro Thelonious. De Duits-Russische klavierleeuw nam al in 1995 een vijftal titels op, waaronder minder gespeelde composities als 'Skippy' en 'Oska T'. Nabatov speelt ze liefdevol en met respect voor het origineel. Tussendoor horen we de pianist aan de slag met live-elektronica waarmee hij de klank van het akoestische instrument manipuleert. 'Electroacoustic extensions' noemt hij de (vrije) improvisaties die hij in 2013 in zijn thuisstad Keulen opnam. Op het album 'Monk 'N' More' wisselen de twee klankwerelden af. Hoestekst-schrijver Stuart Broomer is overtuigd dat het werkt, ondergetekende is minder enthousiast over het resultaat en had liever twee aparte cd's gezien.

Herman te Loo

MARCUS VERGETTE
The Marsyas Suite (Leo Records)

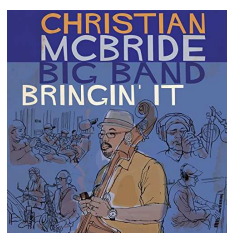

Een jazzsuite gebaseerd op een Griekse mythe is geen alledaagse kost. Bassist en componist Marcus Vergette leek het echter een goed idee, en voor zijn 'Marsyas Suite' stelde hij een bijzonder kwintet samen met altsaxofoon (Roz Harding), piano (Tom Unwin) en twee cello's (Janna Bulmer en Lucy Weisman). Zoals die bezetting al doet vermoeden, laveert de muziek heen en weer tussen klassieke (kamer)muziek en jazz. Met de Konitz-achtige alt van Harding en het ontbreken van een drummer neigt het daardoor richting West Coast. Veel van de delen van de suite spelen zich in langzame en medium-tempo's af, waardoor het album als een samenhangend geheel klinkt. Het is sympathieke muziek, die sterk beeldend is, en de dramatiek van het verhaal goed oppakt. Alleen jammer dat pianist Unwin het met zo'n ondermaats instrument moet doen.

Herman te Loo

De suite live:
<https://youtu.be/4BPZ4AXOQKc>

JAZZWEEK TOP VIJF
Datum: 23 oktober 2017

- 1 Cristian McBride Big Band**
Bringin' It
(Mack Avenue)
- 2 Cécile McLorin Salvant**
Dreams And Daggers
(Mack Avenue)
- 3 Dee Dee Bridgewater**
Memphis ... Yes I'm Ready
(Okeh)
- 4 Jazz at Lincoln Center Orchestra**
Handful Of Keys
(Blue Engine)
- 5 Tom Harrell**
Moving Picture
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

JAKOB BRO TRIO

Bezetting:

Jakob Bro (gitaar),
Thomas Morgan (bas), Joey Baron (drums).

Datum en plaats:

19 oktober 2017,
LantarenVenster, Rotterdam.

De geschiedenis leek zich te herhalen. Op 3 juni dit jaar trad het Jorge Rossy Vibes Quintet in LantarenVenster voor slechts zestig personen (zie Jazzflits 280). Dat Joey Baron daarbij de drummer was bleek bij het grote publiek onbekend. Maar toen het Jakob Bro Trio op 19 oktober het podium aandeed, óók met Baron achter de drumkit, gebeurde bijna weer hetzelfde. Aan de kassa werd zelfs een kaartje besteld 'voor het concert van Joey Baron'. Door het kleinere publiek was het een intiem concert. Dat dan weer wel.

De Deense Jakob Bro is een pretentieloze muzikant. Hij speelde het hele concert op dezelfde, schijnbaar eenvoudige gitaar waarbij hij steeds heel kleine stapjes voor- en achterwaarts deed. Bij aanvang zei hij droog: "We gaan wat muziek voor jullie spelen. Hopelijk vinden jullie het leuk." Daarna leek hij erg druk met het instellen van zijn effectenpedalen, met een keur aan knopjes en schakelaars, maar ondertussen was hij al diverse loops aan het opnemen die hij 'backward' afspeelde. Bro deed dat letterlijk op zijn sokken. Het concert was overwegend ingetogen, gefundeerd op de fijngevoeligheden van de gitarist, die vooral rust, ruimte en klasse toonde. Laag over laag weefde hij een klanken-universum dat voor het grootste deel uit improvisaties bestond maar toch volkomen logisch leek. Soms dolend, zwervend, dromerig, zelfs meditatief. Het trio werkt al lang samen en is bezig met een uitgebreide tour en de coherentie was dan ook zeer sterk. Bassist Thomas Morgan legde permanent een integere en stabiele basis, onverstoortbaar en leidend. Joey Baron luisterde zeer geconcentreerd om hem goed te kunnen volgen. Daarbij speelde hij soepel en wendbaar als altijd. Hij wist razendsnel te soleren op slechts één bekken en liet diverse toonhoogtes klinken aan de randen of juist in het centrum van dat bekken. Ook speelde hij het loopje dat hij in Japan opnam met pianist Enrico Pieranunzi. Op het laatst gebruikte hij twee kiezels en zelfs die gaf hij verschillende toonhoogtes. Voor wie het concert gemist heeft is er gelukkig de cd 'Streams'.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

Jakob Bro, de naamgever van het trio...
(Foto: Joke Schot)

en drummer Joey Baron, de man voor wie velen kwamen.
(Foto: Joke Schot)

Het trio backstage in LantarenVenster;
vlnr: Jakob Bro, Joey Baron en Thomas Morgan.
(Foto: Joke Schot)

MEIER-BUDJANA GROUP

Bezetting:

Nicolas Meier, Dewa Budjana (gitaar),
Saat Syah (bamboefluit),
Jimmy Haslip (basgitaar),
Asaf Sirkis (drums).

Datum en plaats:

15 oktober 2017,
Cultuurpodium,
Zoetermeer.

Vlnr: Nicolas Meier en Jimmy Haslip. (Foto: Eus Straver)

'Meier-Budjana Group: wereld-jazzrock met twee supergitaristen.'

Saat Syah. (Foto: Eus Straver)

'I love it when a plan comes together,' zoals Hannibal Smith het altijd in 'The A-Team' zei, was zeer van toepassing op de gelegenheidsformatie die in de maand oktober door Europa trok: de Meier-Budjana Group. De Indonesische gitaarheld Dewa Budjana speelde vorig jaar op een festival op Bali, alwaar zijn Engels-Zwitserse collega Nicolas Meier ook aanwezig was. De eigenaar en producer van MoonJune Records, Leonardo Pavkovich, stelde de twee aan elkaar voor, Meier betrad als gast het podium en het klikte meteen. Omdat beide gitaristen net een nieuw album hadden gemaakt ('Infinity' van Meier – zie JF 284 – en 'Zentuary' van Budjana) besloten ze om de krachten nogmaals te bundelen voor een toer. Meier nodigde daarvoor basgitarist Jimmy Haslip (Yellowjackets) uit, die ook op het album speelt, en drummer Asaf Sirkis, met wie hij een lange muzikale geschiedenis kent. Budjana bracht Saat Syah in, die een assortiment bamboefluitjes bespeelt.

'De formatie speelt toegankelijke, maar bepaald niet oppervlakkige jazzrock.'

Dat beide supergitaristen in Nederland (nog) geen grote naam hebben, bleek toen er bij het enige concert in ons land (in Zoetermeer) slechts een handjevol kaarten was verkocht. Er werd besloten om de groep niet in de (grote) zaal te laten spelen, maar in de intieme café-ruimte. Een uitstekende beslissing, want nu was er een warme communicatie mogelijk tussen muzikanten en publiek.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Dat gaf een extra onderstreping van hun toegankelijke, maar bepaald niet oppervlakkige wereld-jazzrock. In stukken van beide nieuwe cd's hoorden we de Indonesische roots van Budjana en de liefde die Meier heeft voor de muzikale wereld van Turkije en het Midden-Oosten.

Beide componisten schrijven bovendien warmbloedige thema's die bij dit gezelschap in goede handen waren. Haslip viel zoals altijd op met inventieve, melodieuze solo's, maar ook drummer Sirkis was een genot om naar te luisteren: een communicatieve, subtiele en creatieve slagwerker. Zijn 'finest hour' was een vocale ritmische solo, geïnspireerd door de 'tala' uit de Indiase tabla-traditie. Meier gebruikte een compleet akoestisch instrumentarium (waaronder de glissentar, een elfsnarige fretloze gitaar), terwijl Budjana vooral elektrisch speelde en zich een grootmeester van de sustain toonde. De veelkleurige fluiten van Saat Syah, met soms prachtige vormen, zoals een die op een slang leek, zorgden voor een extra kers op de overigens toch al smakelijke taart.

Herman te Loo

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

CORNELIA STREET CAFE

Begin deze maand gaf ik een concert met mijn band in Cornelia Street Cafe in de West-Village. Dit was een heel bijzondere ervaring omdat ik hier zelf regelmatig kom om anderen te zien spelen. Vooral toen ik net naar New York verhuisde kwam ik er vaak en zag er onder anderen pianist Fred Hersch, de zangeressen Gretchen Parlato en Becca Stevens, en vele anderen. Nu stond ik er zelf geprogrammeerd en het was een vreemde gewaarwording om naar die bekende website te gaan en daar op eens mijn eigen naam te zien staan.

Omdat het niet zomaar een gig was, wilde ik het goed promoten en dat doe je via social media en je mailinglist. Het is absurd dat muzikanten inmiddels de taak van promotie zelf op zich moeten nemen, want ik wil me in de dagen voorafgaand aan het concert graag concentreren op de muziek en niet achter mijn computer zitten om een Facebook-evenement aan te maken. Het is niet anders maar ik weet niet wat me meer energie kost, het concert of de promotie eromheen.

De volgende dag was ik behoorlijk moe en besloot van het weer te genieten en naar het strand te gaan. Ik had een paar uurtjes de tijd want 's avonds had ik weer een gig in een van New Yorks 'fancy' whiskey-bars. Ik nam de bus naar mijn favoriete strand in New York, niet de makkelijkste keuze want het kostte me 1,5 uur om er te komen. Het Jacob Riis Park is mijn favoriete strand in de nabije omgeving van New York, het ligt in Queens en is deel van de Rockaways. De promenade van Rockaway Beach is volgebouwd met appartementencomplexen, maar bij Jacob Riis Park staat een prachtig oud Artdeco-badhuis en een verlaten gebouw dat ooit een ziekenhuis was, verder is het er altijd rustig. In tegenstelling tot Coney Island of Rockway Beach voelt het echt alsof je even de stad uit bent, weg van alle hectiek.

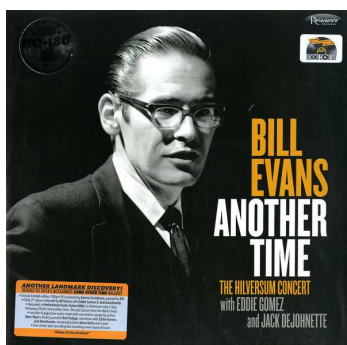
Omdat ik vanaf het strand dit keer niet terugkeerde naar huis maar naar Manhattan moest voor de gig later die avond, nam ik voor het eerst de Rockaway Ferry. Voor nog geen drie dollar vaar je een uur lang door de baai van New York de haven binnen. Vanaf het water zie je het schiereiland waar Jacob Riis ligt, je vaart langs Brooklyn, Coney Island, Staten Island, Governors Island, het Vrijheidsbeeld en uiteindelijk kom je aan bij Wall Street. Daar kun je de ferry nemen naar Long Island City of Astoria. Ik moest naar midtown en nam de subway omhoog vanaf Wall Street. Meteen werd ik met een schok wakker geschud uit mijn vakantiemodus en probeerde me het volgende half uur staande te houden in een overvolle trein. Naast me stond een dronken vrouw te schreeuwen dat er zakkenrollers rondliepen en daarna begon ze in de stampvolle trein een man te betasten die volgens haar leek op een grote teddybeer...

Het concert in Cornelia Street Cafe was hoe dan ook onvergetelijk en het bewijs heb ik gedeeld op Instagram, Facebook en via mijn mailinglist. Dan zijn de sociale media toch nog ergens goed voor.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<http://bit.ly/2h7upgm>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 22 oktober 2017

1 Bill Evans

Another Time, Hilversum Concert (Resonance)

2 Blue Note All-Stars

Our Point Of View (Blue Note)

3 Peter Bernstein

Signs Live! (Smoke Sessions)

4 Mike Stern

Trip (Heads Up)

5 Mark Guiliana

Jersey (Motema)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Anouar Brahem

Blue Maqams (ECM)

Na 'Souvenance' wederom een wonder-schone cd van meester-Oudspeler Anouar Brahem. Dat Jack DeJohnette (drums), Dave Holland (bas) en Django Bates (piano) meedoen verhoogt de feestvreugde .....

2 Yuri Honing

Goldbrun (Challenge)

Met hetzelfde kwartet als op voorganger 'Desire' levert saxofonist Yuri Honing een magistrale opvolger af. Dit is hogeschool-jazz die op het Duitse kwaliteits-label ECM niet zou misstaan. Wellicht kan ECM-artiest Brederode eens een goed woordje voor Yuri doen!

Jazzcenter heeft recentelijk een leuke partij [tweedehands elpees](http://www.facebook.com/jazzcenterdenhaag) in huis gekregen. In de nabije toekomst ligt meer in het verschiet. U blijft op de hoogte via de Facebookpagina van de winkel: www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

14 JAAR JAZZFLITS 01 09 2003 – 01 09 2017

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 6 oktober 2017

Lisbeth Quartett. (Foto: J. Quast)

Jan Granlie, Salt Peanuts (Denmark/Norway):

Various Artists Sky Music

A Tribute To Terje Rypdal (Rune Grammofon)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

Lisbeth Quartett

There Is Only Make (Traumton/Indigo)

Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):

Phil's Music Laboratory

Repitative Mind (P-Records)

Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden):

Trespass Trio

The Spirit Of Pitesti (Clean Feed)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):

Rawfishboys

Fengling (W.E.R.F. 145)

Lars Mossefinn, Dag & Tid (Norway):

Erlend Apneseth Trio

Åra (Hubro)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):

Christian McBride Big Band

Bringin' It (Mack Avenue)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy):

Tim Berne's Snakeoil

Incidentals (ECM)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):

Three Free Radicals

Travelogue (Improtest Records)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):

Slawek Jaskulke

Tokyo Solo Concert 2016 (Sea Label, PI/CorePort, Jp)

Rui Eduardo Paes, Jazz.pt (Portugal):

Slow Is Possible

Moonwatchers (Clean Feed)

Mike Flynn, Jazzwise (U.K.):

Dwiki Dharmawan/Gilad Atzmon/Kamal Musallam

World Peace Trio (Enja)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):

Peter Ivshin

The Path Of The Hermit. Vol. 1. Triptych (ArtBeat Music)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

STAN GETZ

Captain Marvel

CBS

Tenorsaxofonist Stan Getz maakte in de jaren zestig wat uitstapjes buiten het 'ware' jazzgebeuren: zijn plaat 'Focus' met strijkorkest bijvoorbeeld en zijn Bossa Nova-avontuur. Met 'Captain Marvel', opgenomen in 1972, was hij echter weer helemaal terug op het jazznest. Een heel sterke elpee, die als heruitgave op cd is uitgebreid met drie alternatieve opnamen en een extra, langere en ingetogener take van 'Lush life'. Getz maakte het album met de kern van Chick Corea's jazzrockgroep Return to Forever en met Tony Williams achter het drumstel. Vergeleken met andere, veel kalmere, stukken van Getz uit dezelfde tijd, zijn de felheid en levenslust op 'Captain Marvel' opvallend. Getz kreeg blijkbaar peper in zijn kont door de musici die qua stijl verder waren dan hij. Zijn muzikale kwaliteiten en overlevingsdrang, en misschien ook wel zijn grote ego, maken dat hij toch uitstekend met zijn begeleiders in de pas loopt.

Voor de plaat had toetsenist Chick Corea composities van Return to Forever meegenomen. Daarin leggen Williams en Airto Moreira een dik ritmisch tapijt van drums en percussie. Stanley Clarke drijft met zijn bas iedereen vooruit. De nummers 'La fiesta', 'Five hundred miles high' en 'Captain marvel' staan bol van opwindning. In 'Times lie', 'Day waves', maar vooral in de nieuwe take van Strayhorns 'Lush life' schakelt Getz een tandje terug. De anderen gaan na zijn bijdrage nog wel even lekker los. Met nog drie extra takes, waarvan 'Crystal silence' nieuw is, wordt de toch al ruime speeltijd van de elpee op cd naar ruim een uur uitgebreid.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Lina Aselkyte in Voorschoten. (Persfoto)

Jonge jazzprofessionals trekken honderdtal luisteraars

Zo'n honderd mensen vulden 14 oktober de Grote Zaal van het Cultureel Centrum Voorschoten. Daar traden op het Podium Jong Professionals Jazz studenten (Nano Palaez Alonso op vibrafoon, Raul Santana op piano, Ignatio Santoro op contrabas en Michele Pazzini op drums) van het Haagse conservatorium meer dan twee uur met een gevarieerd repertoire op. Zangeres Lina Aselkyte bracht een aantal ballads. Podium Jong Professionals Jazz Voorschoten organiseert al meer dan 23 jaar concerten met studenten van de jazzafdeling van het Koninklijk Conservatorium te Den Haag.

Jazzcursus in Roden

Jazzjournalist Coen de Jonge geeft in Roden (Drenthe) op vier donderdagavonden een cursus over jazz. Hij staat onder meer stil bij de bigbands, de grote altsaxofonisten en bij Jazz, Cobra en The American Dream. De cursus vindt plaats op 2, 9, 23 en 30 november in kunstencentrum K38. Aanmelding en informatie: evanderkolk@xs4all.nl of 050-50 32 985.

Première muziektheater Verhulst/v Binsbergen

In de maanden november en december trekt 'Godverdomse Dagen op een Godverdomse Bol' langs de theaters. De première van deze muziektheaterproductie van Dimitri Verhulst en Corrie van Binsbergen is in De Kleine Komedie in Amsterdam op 20 november. De voorstelling is gebaseerd op het gelijknamige boek van Verhulst uit 2008. Gitarist Corrie van Binsbergen componeerde een muzikaal scenario voor een ensemble met jazzmusici (Corrie van Binsbergen, Jan Willem van der Ham (contrafagot, fagot, altsax), Jasper Blom (klarinet, basklarinet, tenorsax), Albert van Veenendaal ((prepared) piano), Hein Offermans (bas), Alan Purves (drums, percussie)) en een strijktrio.

FESTIVAL NOVEMBER

JAZZ ON THE SOFA

15 concerten in 5 huiskamers, Zeist

5 november 2017

(<http://jazzonthesofa.nl/>)

Met onder anderen: Mark Lotz & Daniel Marques, Rogier Telderman, Marius Beets & Sanna van Vliet, Ed Verhoef & Paul Berner.

(voor meer festivals in november zie JF 284 pg. 12)

PORTRET

BASSIST BARNEY SPIELER HET BESTE VAN TWEE WERELDEN (DEEL 2 KLASSEK)

Bij een stamboomonderzoek stuitte drummer Jeroen Elfferich op bassist Barney Spieler. Spieler was getrouwd met zijn verre familielid Anneke Elfferich en speelde zowel samen met Miles Davis en Django Reinhardt als in het Amsterdams Concertgebouworkest. Gefascineerd door deze combinatie schreef Elfferich een verhaal over hem. In de vorige Jazzflits kwam zijn jazzloopbaan aan de orde en in deze aflevering zijn werk als klassiek bassist.

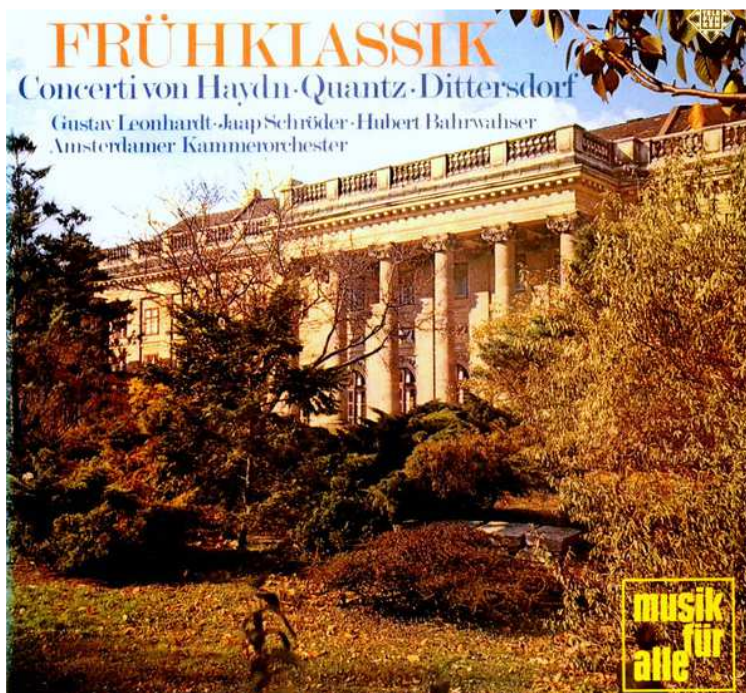
Door Jeroen Elfferich

In Parijs (waar Barney Spieler begin jaren vijftig woonde en werkte, red.) leerde hij de Nederlandse Anneke Elfferich kennen. Ze kregen een relatie en trouwden. Toen er een plek voor een contrabassist vrijkwam in het Amsterdams Concertgebouworkest, deed Spieler auditie. Hij werd aangenomen en kwam op 15 april 1952 officieel in dienst. In januari van datzelfde jaar speelde hij nog de meest heftige bebop in razendsnelle tempi met Django Reinhardt. Dat moet toch wel een overgang zijn geweest. Spieler koos voor zekerheid en wilde kennelijk niet verder met een onzeker leven als jazzmuzikant.

Er brak nu een nieuw leven voor hem aan in Amsterdam, getrouwd en een vaste baan. Hij stond bekend om zijn humor en hij en de Amerikaanse violist Leonard Felberg werden de Laughing Club genoemd. Er waren wel meer buitenlanders in het orkest, want de directie wilde het niveau van het orkest verbeteren waardoor dat ook internationaal bekender zou worden. In het begin van de jaren vijftig was het Concertgebouworkest nog niet zo befaamd als dat het nu is.

Spieler kwam in het Concertgebouworkest als tutti-contrabassist, aanvankelijk met een contract voor één jaar. In 1959 werd hij tweede, per 1 september 1961 eerste solo-contrabassist. Als leraar was hij verbonden aan het Muzieklyceum en de Volksmuziekschool. Spieler kon ook goed met de pen omgaan. Zo maakte hij verslagen van een concertreis naar Japan, die in kranten werden gepubliceerd. In het orkest was hij zeer gezien.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Het Telefunken-album met de 'Symphonia Concertante for Viola and Bass', een stuk van Dittersdorf, waarin Spieler, als lid van het Amsterdams Kamerorkest, de solopartij voor contrabas voor zijn rekening nam.

Het moet voor Barney, hij noemde zich nu weer Bernard, bijzonder zijn geweest toen het orkest in 1954 een tournee van drie maanden door de VS maakte. Hij werd een betrouwbare kracht en speelde ook in het Amsterdams Kamerorkest, waarin leden van het Concertgebouworkest zaten. Spieler was een naam. In een aankondiging van toen wordt hij in één zin genoemd met bijvoorbeeld violist Herman Krebbers: 'Laat u verrassen door het Amsterdams Kamerorkest! Omdat u dan zult weten dat wij in Holland eindelijk het ensemble rijk zijn dat tegenover alle 'Solisti di Roma', 'Solistes de Zagreb', 'I musici' zijn mannetje staat! Als men ze zo hoort, en ziet musiceren, die voortreffelijke musici met op de eerste plaatsen mannen als Krebbers, Stuurop, Boon, Smeehuysen en Spieler, dan staat het bij voorbaat vast dat hier zelfbewust naar het volmaakte wordt gereikt.'

Al had Spieler gekozen voor klassieke muziek, in 1958 doet hij toch weer mee met een jazzplaatje van zijn zwager, de pianist Geert Elfferich. Hij genoot van zijn leven in Amsterdam en ging graag in de zomervakantie met zijn vrouw op de motor op vakantie in Europa. Ze kampeerden in Frankrijk en Spanje. In 1962 maakte het Amsterdams Kamerorkest opnames van 'Symphonia Concertante for Viola and Bass', een stuk van Dittersdorf, waarin Spieler de solopartij voor contrabas voor zijn rekening nam. Dit en het feit dat hij op 1 september 1961 promoveerde tot aanvoerder van de bassisten, waren absolute hoogtepunten in zijn carrière. Ik vraag me af of hij toen nog weleens teruggedacht aan al die spannende optredens in Parijse kelders en nachtclubs. De plaat waarop het stuk van Dittersdorf stond werd uitgebracht door Telefunken en had Gustav Leonhardt in de hoofdrol. Hij was een beroemde Nederlandse klavecijnist, organist, dirigent en musicoloog. Dirigent van het Amsterdams Kamerorkest was destijds Andre Rieu, de vader van... Op de plaat doet ook Frans Brüggem mee.

[...vervolg in de linkerkolom van de volgende pagina](#)

VERVOLG BARNEY SPIELER

In 1962 was Spieeler de trotse bezitter van een eigen auto geworden, een lelijke eend (Deux Chevaux). In het voorjaar van 1963 ging het mis. Hij kreeg bij Halfweg op 23 mei een dodelijk autoongeluk. De botsing was, naar werd verteld, het resultaat van een onverantwoorde inhaalmanoeuvre van een tegenligger. Barney was op slag dood (er waren nog geen autogordels). Zijn vrouw, die ook in de auto zat, overleefde het. Wel lag zij nog maanden in het ziekenhuis. Dit tragische ongeluk kwam bij iedereen hard aan. Om hem te eren reed de rouwkoets een rondje rond het Amsterdamse Concertgebouw.

Bekijk Barney Spieeler als lid van het Amsterdams Kamerorkest in 'When I am laid in earth' van Henry Purcell:
<http://bit.ly/2wMcS20>

Barney Spieeler maakte als lid van verschillende bigbands de ontwikkeling van swing mee en ook nog eens het begin van de bebop. Hij speelde aan de zijlijn maar was denk ik zeker niet onbelangrijk. Wellicht had hij een echt beroemde jazzbassist kunnen worden, maar hij koos voor de klassieke muziek. Ook daarin heeft hij een belangrijke rol gespeeld.

Art Tatum maakte in 1956 een klassieker.
 (Foto: William P. Gottlieb)

14 JAAR JAZZFLITS 01 09 2003 – 01 09 2017

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT

(Klara, deel 3: 1952 - 1958)

1952

Bernie's tune
[Gerry Mulligan Quartet](#)

1953

Manoir de mes rêves
[Django Reinhardt & Ses Rythmes](#)

1954

My funny valentine
[Chet Baker](#)
 Joy spring
[Clifford Brown & Max Roach Quintet](#)
 Don't explain
[Helen Merrill with Quincy Jones & His Orchestra](#)
 Django
[Modern Jazz Quartet](#)

1955

They can't take that away from me
[Erroll Garner Trio](#)
 The preacher
[Horace Silver & The Jazz Messengers](#)
 I'll be seeing you
[Tony Fruscella](#)
 Requiem
[Lennie Tristano](#)
 One for my baby
[Bobby Troup](#)

1956

Night and day
[Art Tatum & Ben Webster Quartet](#)
 Night in Tunisia
[Kenny Dorham](#)
 St. Thomas
[Sonny Rollins](#)
 The train and the river
[The Jimmy Giuffre Trio](#)
 Pithecanthropus erectus
[Charles Mingus](#)
 Azure
[Cecil Taylor](#)
 A handful of stars
[Serge Chaloff](#)
 Cheek to cheek
[Louis Armstrong & Ella Fitzgerald](#)

1957

Splanky
[Count Basie & His Orchestra](#)
 You'd be so nice to come home to
[Art Pepper](#)
 My old flame
[Bobby Jaspar](#)
 Off minor
[Thelonious Monk Septet](#)

1958

Poinciana
[Ahmad Jamal Trio](#)
 Cool struttin'
[Sonny Clark](#)
 Summertime
[Miles Davis & Gil Evans](#)
 Moanin'
[Art Blakey And The Jazz Messengers](#)

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. Bart Cornand maakte voor de Vlaamse zender Klara een lijst van mijlpalen die in de loop van die honderd jaar werden uitgebracht. (Bron: <https://100jaarjazz.klara.be/>)

THE JAZZ CONNECTION

DE RAMBLERS VAN 1944

Er is goed nieuws voor de liefhebbers van de muzikale avonturen die Theo Uden Masman en zijn Ramblers in de loop der jaren beleefd hebben, nu zij door het recente verschijnen van de cd 'Het Ramblers Dansorkest' de gelegenheid krijgen hun platenbezit weer eens aan te vullen. Het gaat in dit geval onder meer om opnamen voor het Belgische Decca-label, die in januari 1944 in Brussel werden gemaakt. Elf zijn het er, waaronder een snelle versie van de 'Farewell blues', om begrijpelijke redenen als 'Au revoir' gecamoufleerd, want de bezettingsautoriteiten waren in België wel soepeler dan in Nederland, maar Engelse titels waren ook daar taboe. Verder bevat deze Doctor Jazz-plaat DJ 017 tien stukken, die op 2 en op 21 maart 1944 tot stand kwamen in een Hilversumse studio, plus nog een paar op 8 juni van dat bewogen jaar. Maar het klapstuk leveren naar mijn smaak de laatste twee opnamen op. Het zijn overblijfsels van een feest, dat op 1 augustus 1944 gegeven werd door het Haagse bakkerijbedrijf van de firma Steenbeek, die zowel de Wehrmacht als heel wat hongerige vaderlanders van brood en banket voorzag. Het kan haast geen toeval geweest zijn dat de opnamestudio, die gevraagd werd de feestelijkheden op de geluidsplaat vast te leggen, geen ander was dan de eveneens Haagse firma GTB van de heer Bakker... Theo Uden Masman maakte dan ook prompt gebruik van de voor de hand liggende woordspeling. Zoals gebruikelijk bij Doctor Jazz-cd's, hebben Harry Coster en de zijnen weer de grootst mogelijke zorg aan de geluidskwaliteit besteed en heeft Ben Kragting Jr als producent alle registers opengetrokken om ook deze Doctor Jazz-cd, niet alleen een correcte verantwoording, maar ook een passende en verantwoorde context mee te geven.

Lex Lammen

YOUN SUN NAH

JAZZ IN BEELD

Youn Sun Nah. (Foto: Jean Schoubs)

De Koreaanse zangeres Youn Sun Nah trad 13 oktober in het Cultureel Centrum van Hasselt op. Samen met Frank Woeste (toetsen,) Brad Christopher Jones (bas), Tomek Miernowski (gitaar) en Ben Perowsky (drums) bracht ze werk van haar nieuwe cd 'She Moves On', dat is verschenen bij ACT.

Tomek Miernowski. (Foto: Jean Schoubs)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te

Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort, Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

ia77

JazzFlits

YOUN SUN NAH

JAZZ IN BEELD

Toetsenist Frank Woeste.
(Foto: Jean Schoubs)

Youn Sun Nah.
(Foto: Jean Schoubs)